

Dosarul nr. 3ra-1176/22
2-19073518-01-3ra-09112022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. V. Dodon)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

11 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității și Roman Grebnev, prin intermediul avocatului Valentina Hriplivaia,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea Întreprinderii cu Capital Străin „Vistarcom” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, persoană terță Roman Grebnev, privind anularea actului administrativ individual defavorabil, împotriva deciziei din 13 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La originea cauzei se află acțiunea depusă la 8 februarie 2019 de către Întreprinderea cu Capital Străin „Vistarcom” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității (în continuare - Consiliu), privind anularea deciziei nr. 132/18 din 26 decembrie 2018.

În motivarea acțiunii înaintate reclamanta a indicat că, la data de 26 decembrie 2018, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității a emis decizia nr. 132/18, prin care a constatat existența discriminării directe în câmpul muncii, precum și existența faptelor de instigare la discriminare, realizate de către Întreprinderea cu Capital Străin „Vistarcom” Societate cu Răspundere Limitată în raport cu Roman Grebnev, manifestate prin limitarea drepturilor și libertăților recunoscute de lege față de petent, datorită faptului că ultimul deținea calitatea de președinte al organului sindical din cadrul ÎCS „Vistarcom”.

Prin aceeași dispoziție, pârâtul a dispus ÎCS „Vistarcom” S.R.L. să elaboreze și să amplaseze în locuri accesibile pentru toți salariații prevederile legale care garantează respectarea egalității de șanse și de tratament la locul de muncă, să

aducă la cunoștința tuturor angajaților decizia și să întreprindă măsuri de instruire a personalului privind neadmiterea discriminării.

La data de 16 iulie 2018, Roman Grebnev a depus o plângere la Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, invocând că a fost discriminat sub mai multe forme.

Pe 2 august 2018, în adresa reclamantei a venit notificarea Consiliului, prin care a fost informată despre depunerea plângerii de către Roman Grebnev și i s-a solicitat prezentarea referinței. Menționează reclamanta că actul administrativ contestat a fost adoptat cu încălcarea legislației în vigoare.

Reclamanta consideră că decizia pârâtului nr. 132/18 din 26 decembrie 2018 este ilegală în fond ca fiind adoptată contrar prevederilor legii, deoarece conform Legii nr. 121 din 25 mai 2012, discriminarea reprezintă tratamentul diferit față de o persoană în raport cu altă persoană comparabilă. Astfel, decizia a fost emisă contrar prevederilor punctelor pct. 55 și pct. 66 ale Regulamentului de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, aprobat prin Legea nr. 298 din 21 decembrie 2012 și cu încălcarea art. 15 alin. (1) din Legea nr. 121 din 25 mai 2012.

O altă încălcare a legislației naționale și internaționale în viziunea reclamantei îl reprezintă faptul că Consiliul a stabilit o prezumție a discriminării reieșind doar din alegațiile petiționarului, astfel, reclamanta a fost pusă în situația de a-și demonstra nevinovăția, fapt care contravine art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă și principiului egalității armelor, ca parte componentă a art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Sustine că Consiliul nu a examinat și nu s-a expus asupra unui argument esențial invocat de către reclamantă, argument care este capabil să răstoarne soluția, și anume faptul că, atât în ședința de examinare a cauzei, cât și în explicațiile scrise expediate în adresa Consiliului, ÎCS „Vistarcom” S.R.L. a explicat că, potrivit extraselor din contul personal anual (în continuare extrase) pe anul 2016 și 2017, salariul de bază al petiționarului nu s-a schimbat. Petiționarul în anul 2016 avea salariul liberat (la mână) mai mare ca în 2017 deoarece, în 2016 petiționarul pe lângă salariul de bază a primit și alte plăți (rubrica „прочие выплаты” din extrase). Diferența de salariu între petiționar și ceilalți șefi de pază din alte unități comerciale se datorează, la fel, acestor „alte plăți”.

În alte plăți se include plata pentru înlocuirea persoanelor aflate în concediu medical, pentru înlocuirea persoanelor aflate în concediul anual plătit, cumulări, etc. La fel, în alte plăți se includ sporurile, adaosurile și premiile. Înlocuirea persoanelor aflate în concediu medical, a persoanelor aflate în concediu anual plătit, cumulările se permit doar cu acordul expres al salariatului. Astfel, petiționarul nu a executat nicio muncă suplimentară, nu a înlocuit nicio persoană etc., prin urmare nu a existat niciun temei pentru a-i oferi plata suplimentară. În ceea ce privește sporurile, adaosurile și premiile, acestea se stabilesc de către angajator pentru îndeplinirea de către salariat a unor sarcini suplimentare, pentru rezultate bune sau alt motiv pe care angajatorul îl consideră de cuviință. Conform legislației muncii, angajatorul este în drept să ofere salariaților premii, adaosuri și subvenții pentru motive pe care el consideră de cuviință.

Consideră reclamanta că pârâtul a ignorat prevederile art. 6 din CEDO,

făcând trimitere la cauza Rolf Gustafson împotriva Suediei, pct. 45. Nu poate să reprezinte discriminare faptul că salariul unei persoane este mai mic ca salariul unei alte persoane deoarece, în conformitate cu legislația muncii, salariul se negociază între angajator și salariat. Salariul se stabilește în dependență de funcție, atribuții, capacitatea profesională etc.

Cu privire la partea constatatoare din actul administrativ contestat privind instigarea la discriminare, reclamanta consideră că pârâtul eronat a ajuns la această concluzie, or, acesta s-a bazat în decizia sa doar pe afirmațiile petiționarului și ale martorilor.

În asemenea circumstanțe, solicită anularea deciziei nr. 132/18 din 26 decembrie 2018, care contravine legii și urmează a fi anulată.

Prin hotărârea din 14 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, acțiunea a fost admisă, fiind anulată decizia nr. 132/18 din 26 decembrie 2018 a Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității.

La 21 iunie 2021, în cadrul termenului de atac instituit de art. 232 alin. (1) Cod administrativ, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, cât și persoana terță Roman Grebnev, au declarat apel nemotivat, iar la 1 noiembrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (2) Cod administrativ, Roman Grebnev a depus apel motivat. La 2 decembrie 2021, tot cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (2) Cod administrativ, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a depus apel motivat împotriva hotărârii din 14 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, prin care au solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea înaintată.

Prin decizia din 13 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către Roman Grebnev și Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității împotriva hotărârii din 14 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel, prin prisma normelor de drept material ce reglementează raportul juridic litigios, în raport cu circumstanțele cauzei, a reținut ca fiind întemeiată și legală soluția primei instanțe referitoare la temeinicia acțiunii, având în vedere că, în speță, sunt aplicabile prevederile art. 45 Codul muncii, potrivit cărora, contractul individual de muncă este înțelegerea dintre salariat și angajator, prin care salariatul se obligă să presteze o muncă într-o anumită specialitate, calificare sau funcție, să respecte regulamentul intern al unității, iar angajatorul se obligă să-i asigure condițiile de muncă prevăzute de prezentul cod, de alte acte normative ce conțin norme ale dreptului muncii, de contractul colectiv de muncă, precum și să achite la timp și integral salariul.

La fel sunt aplicabile, în opinia instanței de control judiciar, și dispozițiile conform art. 288, 348, 345 și 355 din Codul muncii, ce plasează soluționarea litigiilor individuale de muncă în sfera de competență a instanțelor de judecată.

Raportând normele citate la circumstanțele cauzei, instanțele ierarhic inferioare au constatat că pârâtul a examinat plângerea petentului Roman Grebnev cu încălcarea competenței.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 20 iulie 2022, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a declarat

recurs împotriva deciziei din 13 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 25 noiembrie 2022 a prezentat motivarea recursului.

Recurentul a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii privind respingerea integrală a acțiunii.

În susținerea recursului, a invocat dezacordul său cu concluziile instanței de apel, în special în ceea ce privește lipsa sa de competență în rezolvarea litigiului ce face obiectul cauzei pendinte, date fiind prevederile art. 7 alin. (1) din Legea 121/2012, ce oferă protecție inclusiv angajaților la angajare sau concediere, în activitatea nemijlocită și în formarea profesională.

Pe 2 august 2022, Grebnev Roman, prin intermediul avocatului Valentina Hriplivaia, a contestat cu recurs decizia din 13 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 25 octombrie 2022 a prezentat motivarea recursului. Recurentul a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii privind respingerea integrală a acțiunii.

În susținerea recursului, reiterând temeiurile de fapt și de drept invocate în apel, recurentul a arătat că sarcina probațiunii, în speță, îi revine intimatului/reclamantei ÎCS „Vistarcom” SRL, iar aceasta a eșuat în demonstrarea faptului lipsei discriminării.

Învederează dezacordul său cu soluția instanței de apel și consideră că, în acțiunea sa, reclamanta invocă doar motive formale de anulare a actului administrativ individual contestat, deoarece, pe fond, nu există motive de anulare a deciziei, întrucât acțiunile reclamantei față de Roman Grebnev sunt discriminatorii.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel, pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

În lumina normelor de procedură indicate supra, instanța de recurs constată că, atât cererile de recurs nemotivate, cât și motivarea recursurilor, au fost depuse în termen.

La 28 noiembrie 2022 și 7 decembrie 2022, în adresa intimațiilor au fost expediate copiile recursurilor, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Astfel, la 19 decembrie 2022, intimata ÎCS „Vistarcom” SRL a depus referință, prin care a solicitat să fie respins recursul declarat de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității ca fiind neîntemeiat și declarativ.

Examinând temeiurile invocate de recurenți în cererile de recurs, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție le consideră inadmisibile, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar, în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și, în același timp, oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ, și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO, în jurisprudența sa constantă, statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages

Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibile recursurile depuse de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității și Roman Grebnev, prin intermediul avocatului Valentina Hriplivaia.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile depuse Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității și Roman Grebnev, prin intermediul avocatului Valentina Hriplivaia, se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu